

[Schlüter.]

men det er kun en meget lille del af dette erhvervsprogram, som er gennemført, og jeg synes, det er utroligt, at regeringen ikke lægger større vægt på denne del af beskæftigelsespolitikken, som ville kunne føre til, at virksomhederne selv klarede at skaffe op-sving.

Jeg vil opfordre regeringen til at tage fat på disse problemer igen. Man kan forbedre beskæftigelsen akkurat lige så godt ved f. eks. at sætte erhvervsskatterne ned, som man kan ved at sætte boligbyggeri i gang på grundlag af statsstøtte. Forskellen er imidlertid, og det er helt afgørende, at erhvervsopsvinget vil bringe os gennem konjunkturomslaget på en positiv måde, mens de øvrige beskæftigelsesforanstaltninger, statsstøtten og subsidierne, let kan blive en klods om benet, når de gode tider engang kommer igen.

En ting vil selvfølgelig være en forudsætning for, at det hele lykkes: at konkurrenceevnen er i orden, og derfor beklager vi, at forårets indkomstpolitik ikke blev bedre, end den blev. Det vil tage tid, før Danmark igen bliver konkurrencedygtigt med udlandet, og vi bliver det jo kun, hvis vi igennem et års tid eller to bliver på stort set det samme omkostningsniveau, som vi nu har. Bliver det igen muligt at føre indkomstpolitik, så er vi klar til at yde regeringen bistand. Det konservative folkeparti har foreslået, at vi allerede nu skabte et kontaktorgan med henblik på kommende indkomstpolitiske situationer. Foreløbig har man afvist den tanke her i folketinget. Jeg mener, det har været uklogt.

Jeg tror, øjeblikket er inde, hvor vi skal gøre noget for at styrke den private opsparing. Når konjunkturomslaget kommer, tror jeg det kan blive afgørende, at en større del af pengeindkomsterne går til opsparing. Det kan nemlig bidrage til, at skatte- og afgiftstigninger bliver unødvendige. Det er nu, man skal sætte ind. Det kan redde os fra en skatteforhøjelse, at vi stimulerer til større privat opsparing.

Jeg vil også godt gøre et par bemærkninger om regeringens skatteminister. Jeg vil godt sige til regeringen: tror man, det styrker salget af langvarige forbrugsgoder, at skatteministeren i tide og utide fortæller, at han har tænkt sig til efteråret at ville fra-

tage køberne deres rentefradrag? Og tror man, man kan få byggeriet i gang igen på naturlig måde, når skatteministeren fortæller, at han til efteråret vil være optaget af at fratage parcelhusejerne deres rentefradrag? Derfor tror jeg, statsministeren burde gøre det ganske klart, at regeringen ikke vil gennemføre skatteministerens politik. En meddelelse om, at skatteministerens mange udtalelser om den såkaldte fradragsreform er uden bund i virkeligheden, ville betyde meget mere for beskæftigelsen end adskillige hundrede millioner kroner i statstilskud.

Jeg vil også godt gøre nogle bemærkninger om statens udgiftsniveau. Vi har fra konservativ side været med til at gennemføre en række nedsættelser af statsudgifterne. Vor vilje kom ikke fuldt igennem; vi stillede en række ændringsforslag om yderligere besparelser, men de blev stemt ned. Vi stemte for en række af de spareforslag, fremskridtspartiet har formuleret og lagt mange kræfter i. Jeg mener ikke, at alle fremskridtspartiets spareideer er sympatiske, men jeg mener, at mange af dem er, og dem har vi støttet. Der vil ikke gå mange uger, slet ikke måneder, før regeringen må erkende, at tanken om at skære dybt i statsbudgettet stadig er brandaktuel.

Det store statsunderskud i størrelsen 12 mia kr. til næste år, som finansministeren har bebudet, er fuldstændig uacceptabelt. Så snart konjunkturerne vender, bliver underskuddet en motor for ny inflation, og er der noget, vi ikke tåler i Danmark, så er det igen at komme på toppen af inflationsbølgen. Lånevejen er ikke egnet. Ja, man kan sige, at hvis regeringen fører en fuldstændig tosset økonomisk politik, så kan en tosset statslåneordning måske teoretisk hænge sammen med den forfejlede økonomiske politik, bevares. Men lån skal nu engang betales tilbage, og det betyder nye skatter og afgifter i kommende år. De direkte skatter skal ikke op; de skal ned, for ellers kan vi ikke få befolkningen til at være med i, at vi skal producere os igennem vanskelighederne. Derfor må regeringen i gang med nye besparelser. I gang er vel sådan set et dårligt udtryk, for jeg går da ud fra, at regeringen allerede arbejder på nye spareideer.

Jeg mener, at skiftende regeringer i alt for høj grad har negligeret advarslen, PP-re-